

Slavný historik teologie Battista Mondin shrnuje „specifičnost exegeze, kterou pro metafyziku bytí Tomáše Akvinského Týn nabízí“ (*La Metafisica di S. Tommaso e i suoi interpreti*“, EDS Bologna 2002, str. 127 – 128) následujícími slovy:

„Zaprvé: originalita jeho myšlení spočívá teorii intenzivního bytí (*esse intensivo*), které však podle Týna nesmí být stavěno do protikladu vůči aristotelské nauce o substanci, nýbrž musí být chápáno jako její koherentní rozvinutí“.

„Zadruhé: východisko metafyziky Tomáše Akvinského je stejné jako u Aristotela: jeho předmětem nemůže být nic jiného nežli jsooucn jakožto takové“ a – dodává G. Cavalcoli – smyslově vnímatelné jsooucn, ze kterého se prostřednictvím příslušných induktivních postupů získává pojem spirituálního jsooucn (*osoba*) a tudíž Boha, *ipsum Esse per se subsistens* (samo o sobě substituující Bytí), jak říká Tomáš Akvinský, stvořitel všeho jsooucího.

„Zatřetí: rehabilitace esence v polemice s „existenciálním tomizmem“ francouzského filozofa E. Gilsona... zatímco Gilson má tendenci vyloučit přítomnost esence v Bohu... Týn naopak ukazuje, že esence tvoří část originální struktury každého jsooucn a tedy také božské substance (Boha)“.

Známý filozof prof. A. Bausola, jeden z největších katolických filozofů minulého století, uvádí „Představení“ největšího díla Tomáše Týna *Metafisica della sostanza. Partecipazione ed analogia entis* (Metafyzika substance. Partecipace a analogie jsooucn) o 972 stranách, následujícími slovy: „Při četbě impozantního síla otce Týna, které mám tu čest představit, se před myslí nejdříve objevuje obraz krásné oázy v poušti. Oázy: rigorózní pojednání z metafyziky; poušť: současné filozofické myšlení, tak málo důvěřující rozumu, tak povrchní“ (str. VII).

Tento odkaz na rozum je v souladu s jedním z opakujících se témat magisteria papeže Benedikta XVI.: je to na tomto základě, společném nadání každého člověka – ať již věřícího či nevěřícího – jež jsme všichni povoláni, abychom bojovali za záchranu důstojnosti člověka, živočicha obdařeného rozumem, abychom připravovali, na základě povzbuzení Janem Křtitelem, „cesty Páně“.

P. Giovanni Cavalcoli, OP
Překlad a úprava: David Černý

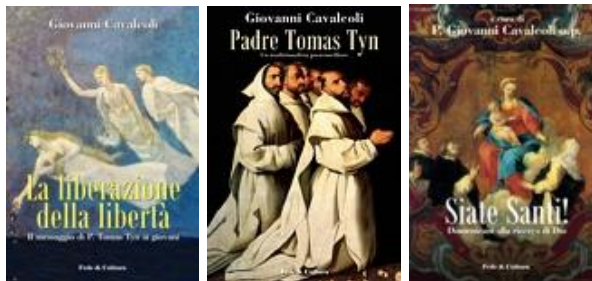
Prosíme každého, kdo na přímmluvu služebníka Božího Tomáše Týna zakusil Boží milost, aby informoval vicepostulátora procesu beatifikace: otec Giovanni Cavalcoli OP, Convento di San Domenico 13, Piazza San Domenico 13, 40124 Bologna, tel. 0516400418 či 0516400411, e-mail: padrecavalcoli@gmail.com. Ti, kdo neovládají cizí jazyky, mohou kontaktovat Davida Černého, e-mail david.p.cerny@gmail.com

Případně finanční dary určené k financování publikací Tomáše Týna či o Tomáši Týnovi, směřujte na: P. Giovanni Cavalcoli, OP, Convento di San Domenico 13, Piazza San Domenico 13, 40124 Bologna, na bankovní účet s názvem ASSOCIAZIONE CENACOLO di SAN DOMENICO, platba pro: AMICI di PADRE TOMAS TYN OP, Banca Popolare dell'Emilia Romagna, Sede di Bologna, Via Venezia 5a, č. účtu 0201/1634124, ABI 05387, CAB 02400, CC 000001634124, CIN L, IBAN IT94 L 05387 02400 00000 634124, případně na bankovní účet 94406725 s názvem CENACOLO di SAN DOMENICO, Bologna, platba pro: AMICI di PADRE TOMAS TYN OP.

Internetové stránky věnované otci Tomáši Týnovi jsou:

www.studiodomenicano.com
www.arpato.org (s blogem)

Knihy o otci Tomáši Týnovi napsané P. Giovanni Cavalcolim jsou na prodej v knihkupectvích či přímo u vydavatele www.fedecultura.net
E-mail: edizioni@fedecultura.com

Služebník Boží otec Tomáš Týn OP (1950-1990)

MODLITBA K ZÍSKÁNÍ MILOSTÍ NA PŘÍMLUVU
SLUŽEBNÍKA BOŽÍHO
OTCE TOMÁŠE TÝNA OP

Svatý Otče plný milosrdenství, který jsi na svět seslal své Slovo, abys ho ze tmy přivedl ke světlu, děkujeme ti za dary, jimiž jsi obdaroval svého služebníka otce Tomáše Týna. Vyzdvihni ho, prosíme, ke slávě oltáře, aby jeho příkladné svědectví, které nám jakožto hodný syn svatého otce Dominika a blahoslavené Panny Marie poskytl, bylo mnohým vzpruhou při následování Krista a na jeho přímmluvu nás obdař milostí, o kterou tě žádáme. Skrze Krista našeho Pána. Amen.

Otče náš – Zdravas Maria – Sláva Otci

S církevním schválením

Život Tomáše Týna

Tomáš Týn se narodil 3. května 1950 v Brně v Československu (dnes Česká republika). Z rodinného prostředí vstřebal ty křesťanské hodnoty, jejichž veřejnému vyznávání tehdejší komunistický režim bránil. Osobností, jež měla největší vliv na křesťanskou formaci mladého chlapce, byl farní administrátor otec Josef Budish. Již ve svých deseti letech začal Tomáš vyjadřovat svou touhu stát se knězem, třebaže jeho maminka mu radila, aby přijal lékařskou profesi.

Po absolvování základní školy byl Tomáš přijat na gymnázium v Brně v Lerchově ulici, odkud byl roku 1966 vybrán jako stipendista na francouzské *Lycée Carnot* v Dijonu, kde maturoval s nejlepším prospěchem 1. 7. 1969. Zde také vstoupil do kontaktu s dominikánským knězem Henri-Maria Féretem a dobře se naučil různým jazykům: rusky, francouzsky, německy, hebrejsky, řecky a latinsky. Mezitím jeho rodiče v důsledku sovětské invaze roku 1968 opustili Československo a našli útočiště v Západním Německu.

Opustiv Francii, přesídlil i Tomáš do Německa, kde 28. 9. 1969 ve vestfálském Warburgu oblékl bílý hábit řádu bratří kazatelů (dominikánů), a kde také strávil dobu noviciátu. 29. 9. 1970 se poprvé zasvětil Bohu řeholními sliby a započal filozoficko-teologická studia na Dominikánském studiu ve Walberbergu. Zde také získal akademický titul z teologie a obhájil tezi *Die Problematik der Bewegung und Ruhe bei Plato* (Problematika pohybu a klidu podle Platóna).

Znechucen morálními a doktrinárními odchylkami, přítomnými v těch letech v Německu z důvodu modernistické interpretace II. Vatikánského koncilu, dozvěděl se Tomáš, že boloňští dominikáni, pod moudrým vedením tehdejšího priora provincie Enrica Rossettiho, mají v úmyslu podpořit a rozvinout skutečnou koncilní inovaci. V roce 1972 získal povolení přesunout se do Boloni, do kláštera sv. Dominika, jenž strážil relikvie svatého otce zakladatele, kde 19. 7. 1973 složil věčné sliby. Krátce nato získal pod vedením prof. Alberta Galliho licenciát v teologii a obhájil latinsky napsanou práci o 340 stranách *De gratia divina et iustificazione. Oppositio inter theologiam Sancti Thomae et Lutheri*. Práce prostřednictvím moudrosti sv. Tomáše na jedné straně osvětluje tajemství vztahu mezi milostí a svobodnou vůlí, na straně druhé demaskuje podvody neomodernistů, kteří se v katolickém hávu snaží hájit omyly Luterovy.

Bratr Tomáš byl vysvěcen na kněze 29. června 1975 papežem Pavlem VI. Ten samý den Tomáš nabídl Bohu svůj život jako obět za svobodu církve ve své vlasti.

Na Pontifikální Univerzitě sv. Tomáše Akvinského Tomáš Týn získal roku 1978 doktorát z teologie. Ve své doktorské práci, jež nese název *L'azione divina e le libertà nel processo della giustificazione* prohloubil a rozšířil téma, o kterém pojednával již v práci licenciátní. Vedoucím práce byl dominikánský filozof a teolog Felice Lagutaine.

Po návratu do Boloni byl Tomáš jmenován profesorem morální teologie. Svým jasným, zvučným hlasem vykládal zdravou nauku církve a prostřednictvím dobře podložených argumentů vyvracel hlavní omyly, které v té době kolovaly v teologických oblastech. Třebaže se střetával i s opozicí, vytrval otec Tomáš, vědom si své odpovědnosti před Bohem, odvázně v naplňování své mise.

V roce 1980 se otec Týn stává vice regentem Teologického akademického studia v Boloni. Je neúnavným a horlivým kazatelem, pouští se do širokého apoštolátu v různých typech prostředí: stýká se s nevěřícími, kteří se díky němu cítí být přitahováni k víře a k církvi; s velkou praktickou moudrostí a kompetencí se věnuje poslání zpravědníka a duchovního vůdce, některé z těch, které duchovně vedl, nazpěvoval

k zasvěcenému životu; vede duchovní cvičení, přednáší. Kromě toho po mnoho let plní s velkým nasazením své kněžské poslání ve farnosti S. Giacoma, zvláště se zaměřuje na duchovní potřeby ženatých a zasnoubených párů.

Otec Tomáš – vždy ochotný, společenský, důvěryhodný, vlídný, pokorný a důvtipný spolubratr, vzdálený neužitečným hovorům – prožíval naplno svůj život dominikánského mnicha, ve svědomité poslušnosti řádovým pravidlům. Neodmítal ani rozptýlení a radost z přátelství v osvěžujících výletech po krásách přírody. Byl velkým milovníkem liturgie, modlitby a kontemplace, upřímně oddaný svatě mši a zvláště eucharistii; a třebaže s radostí přijímal reformovaný nový ritus, s radostí také sloužil mši podle misálu sv. Pia V., pro několik příznivců této krásné a sugestivní liturgie.

Tomáš Týn upřímně uctíval Pannu Maria a jako správný dominikán také růženec, zvláště ctil mariánskou spiritualitu s. Luigi Maria Grignona de Montfort, kterou nikdy při vhodné příležitosti neopomněl doporučovat. Jako každý Slovan, nebyl Tomáš nadán pouze inteligencí, ale také jemným uměleckým smyslem a vnímáním krásy: miloval literaturu a klasickou hudbu, kterým skutečně rozuměl. Velmi rád se rovněž účastnil odborných diskuzí, například diskuzí mezi vědci, filozofy a teology, které pořádal jeho přítel Sergio Parenti. Jako dobrý teolog rovněž připravoval a publikoval statě v odborných časopisech.

Na vrcholu sil, když mu bylo 39 let, propukla znenadání u Tomáše Týna nevléčitelná choroba, která ho v krátkém období dvou měsíců dovedla hrozným, hrdinně snášeným utrpením, až ke smrti. Poslední měsíc života strávil Tomáš v Německu, obklopený láskou a péčí rodičů. Dokonce i v posledních okamžicích našel v utrpení sílu k tomu, aby ve svém pokoji sloužil mši svatou.

V posledních dnech svého života předal Tomáš do rukou svého spolubratra Vincenza Benetolla, ředitele dominikánského knižního nakladatelství v Boloni, své životní dílo z metafyziky o více než tisíci stránkách, na kterém pracoval deset let a které bylo publikováno posthumně v roce 1991.

Tomáš Týn zemřel 1. ledna 1990 v německém Neckargemündu, zatímco v jeho vlasti docházelo k přechodu od násilného a despotického režimu k demokracii: Tomášova nabídka Bohu byla vyslyšena. V Neckargemündu proběhly pohřební obřady a zde je Tomáš uložen v rodinné hrobce.

Ihned po jeho svatě smrti se obdivovatelé a přátelé stali promotory procesu beatifikace. Jejich vytrvalost byla odměněna 25. února 2006, v den, ve kterém boloňský arcibiskup kardinál Carlo Caffarra v dominikánské basilice sv. Dominika slavnostně zahájil proces beatifikace otce Tomáše Týna OP.

Myšlení Tomáše Týna

Myšlení Tomáše Týna představuje celkový pohled na katolickou nauku prezentovanou v duchu školy sv. Tomáše Akvinského systematickým způsobem, jak v jejím aspektu teologickém, tak i v aspektu filozofickém.

Témata, která služebník Boží Tomáš Týn zvláště prohloubil, jsou: nauka o jednom Bohu, tajemství Boží Trojice, vtělení, vykoupení, nauka o milosti, o ospravedlnění a o božských ctnostech, metafyzika, zvláště nauka o substanci chápaná v kontextu analogie a teorie participace, antropologie, nauka o andělech, morální teologie a teorie morálních ctností.

V odborných časopisech a na mnoha konferencích pojednával Tomáš rovněž o filozoficko-teologických problémech a aktuálních otázkách, především eticko-sociální povahy a zdůrazňoval základní hodnoty, které je osvětlují, vždy s přihlédnutím k aktuálním lidským potřebám.

Otec Tomáš, věrný učitelskému úřadu katolické církve a ve shodě s výukou II. Vatikánského koncilu, kladl si za cíl především předat dalším generacím tradiční, věčné a univerzální filozofické, etické, náboženské a teologické principy katolické víry, které prohluboval a vysvětloval prostřednictvím své pronikavé inteligence a širokého kulturního záberu, díky kterým z těchto principů odvozoval nová vysvětlení a náhledy, schopné rozšiřovat katolickou nauku.

Myšlení Tomáše Týna je typické svou čistotou a naukovou věrností: jedná se proto o myšlení věrohodné, takže si můžeme být jisti, že pokud ho budeme následovat, nacházíme se v oblasti nejčistší katolické nauky, kterou Tomáš stavěl na své hluboké a přesvědčené víře a vyvozoval ze studia velkých teologů minulosti a současnosti, především myslitelů náležících k tomistické škole.

Ve světle těchto kritérií souzení prozkoumává služebník Boží Tomáš Týn mnohé mylné nauky minulosti i současnosti, ukazuje– jak praví Tomáš Akvinský – kořeny jejich omylu, neboli vysvětluje prostřednictvím důkladných argumentů důvod jejich omylu a ukazuje pravdu, kterou popisují. Ve svých polemikách byl však Tomáš Týn vždy zdvořilý a ušlechtilý, nikdy se neuchyloval k osobním útokům, jichž se upřímně děsil; dával vždy přednost diskuzi, dialogu a potřebám církve a obecného dobra pravdy.

V trýznivém období bezprostředně po II. Vatikánském koncilu, často charakteristickém neomodernistickým pokrokářstvím bez hranic, které se neprávem odvolávalo na samotný koncil, cítil Tomáš Týn jako své zvláštní poslání připomínat hodnoty tradice, u nichž nejvíce hrozilo, že budou zapomenuty. Tím, že odkrýval nástrahy neomodernismu, pracoval Tomáš pro budoucnost, neboť skutečná budoucnost se musí budovat na věčně platném dědictví tradice. Současně se však bedlivě střežil jakéhokoliv „tradicionalismu“, jenž by se nějakým způsobem odchyloval od plné věrnosti postkoncilní církve; můžeme ho proto definovat jako „postkoncilního tradicionalistu“.

Ani ve chvílích nejhlubších spekulativních meditací a rozpravách nezapomínal Tomáš Týn nikdy na své poslání dominikánského kněze, maje starosti o dobro a posvěcování duší, takže pastorální starosti jsou v jeho rozhovorech s lidmi vždy přítomny, i tehdy, když by se zdálo, že se pohybuje v říši složitých filozofických spekulací vzdálených od reality; právě tehdy se naopak nejvíce ponořuje do srdce reality, zvláště pokud se jedná o božskou či nadpřirozenou realitu. Tomáš se explicitně hlásí k tomistickému realismu a vyhýbá se proto lákavým, avšak nebezpečným dialektickým hrátkám idealismu, jehož je přísným a erudovaným kritikem.

Tomáš Týn byl ctnostný teolog, a proto také uměl v pokoře a s klidnou myslí snášet nepochopení, jehož se mu dostávalo z různých oblastí katolického světa, neschopných správně ohodnotit jeho myšlení či ovlivněných oním neomodernismem, vůči kterému neúnavně bojoval.

Čím více se současná ztráta orientace a relativismus v morální oblasti budou zhoršovat, tím více bude cítit potřeba stavět na nauce Tomáše Týna, který nám díky svému solidnímu spekulativnímu myšlení a znalostem v oblasti dogmatiky připomíná, že úspěšný boj proti omylům v morálce je možný pouze tehdy, vyvrátí-li se dogmatické a spekulativní omyly, stojící v jejich pozadí. Týn tak nabízí prostřednictvím správných argumentů zdravou katolickou nauku.